

Enesepühendus.

Jumal töötab: „Kui te mind nõuate kõigest oma südamest, siis annan ma ennast teile leida.“ Jer. 29, 13.

Meie süda peab ennast alandama Jumala ees, enne kui saab tulla see mandatus, mis jeda viib jälle jumaliku olukorda. Meie patune loomus on meid eemaldanud Jumalast. Piibla Waim kirjeldab meie olekut tabavalt järgmiste sõnadega: „Kes te olite jurnud üleastumiste ja pattude sees.“ Ew. 2, 1. „Kõik pea on haige ja kõik süda on nõrk. Salatallast peast saadil ei ole temas terwet ühtigi.“ Jes. 1, 5. 6. Saatan hoiab neid oma võrkudes, „kellest nad on kiini võetud, tema tahtmise järele tegema.“ 2. Tim. 2, 26. Jumal tahab meid päästa pattudest ja meid terveks teha. Et see nõuab südamel põhjalikku uuendamist ja meie mina täielikku muutmist, siis peame ka end täiesti alandama tema ees, end täielikult andma temale.

Wõitlemine omaenese liha ja vere vastu on kõige kängem võitlus, mis kunagi olnud. Oma huvide mahaajamine, oma mina ärakaslgamine nõuab raskeid võitlusi. Sina peab anduma Jumalale, enne kui ta võib pühaduseks uuesti sündida.

Endid Jumalale ära andes peame nuudugi jeda kõike ära jalgama, mis meid Jumalast lahutab. Seepärast ütleb ka Ünnistegija: „Mõnda ka igati teie seast, kes ei jätta maha kõike, mis temal on, see ei või mu jünger olla.“ Luuka 14, 33. Me peame eneselt heitma ja maha jätma kõik, mis lahutab meie südamed Jumalast. Mammon ja riiskus on nii mitme inimese ebajumalad. Rahaarmastus, rikkuseahnitsemine on kõidatud, mis meid kütkestavad saatana külge. Wureta, laisk, wastutusest waba elu, kõrge heiskus ja au on teised ebajumalad. Ka need orjakuited peab maha raputama ja kaffi murdma. Me ei või olla pooleldi Jumala ja pooleldi maailma päralt, — peame olema täiesti Jumala lapsed. On palju inimesi, kes kiitlewad, et nad teenivad Jumalat ja siiski toetuwad oma jõu peale, et siin õigesti elada ja wiimaks õndsaks saada.

Kui Kristus on meie südamesse teed leidnud, siis saab see täidetud nii puhta armastusega, niisuguse piiba rõõmuga osajamisse üle, et lahutus on võimatu. Kui me vaatame tema poole üles,

siis unustame omaenese tahtmise. Armastus Kristuse vastu saab meie elu allikaks ja ka tegevuse allikaks. Kui me oleme Kristuse ja Jumala südamlikku armastust tunnud oma südames, siis me ei küsi mitte kui palju wõi kui wähe meil on waja, et pidada Jumala käsksid, siis me ei püüa mitte kõige madalama astme poole, waid püüame oma Lunastaja jarnaseks saada ja tema tahtmist täita. Me püüame jeda kõige tõsidusega ja ohwerdame heameelega kõik; me ilmutame suurt igatsust jõuda eesmärgile.

Kas me usume, et see on liig suur ohwer, kui me ohwerdame kõik Ünnistegijale? Do, seadke igaüks enesele see küsimus: Mis andis Kristus minule? Kõik — oma elu, oma armastuse ja oma kannatuse — ohwerdas Jumala Poeg selleks, et meid lunastada. Kas on see võimalik, et meie tühiõised olewused hoiame oma südamed eemale tema ilmsõpmata suurest armastusest?

Mida me siis ohwerdame, mida me ära anname, kui me ka kõik ära anname? Patust roojastatud südamel, et Jeesus võiks ta puhtaks pesta oma werega ja oma armastusega. Ja siiski meie, inimesed, wiivitate jeda ohwrit tunna!

Jumal ei nõua mitte, et me selle peame ära andma, mis võib meile kasuks olla. Kõiges walitsemises ja talitamisest on Jumalal silmis ainult oma laste heaolu. Oh, peaksid kõik, kes ei ole weel walunud Kristust enesele osaks, jõudma tundmissele, et tema on see, kes võib anda hoopis kõrgemaid ja paremaid warandusi kui need, mida võib anda maailm! Inimene patustab iseenele vastu, kui ta talitab Jumala tahtmise vastu. Wõhst rõõmu ei wõi leida see, kes jeda õhhib keelatud teel, keelatud selle poolt, kes teab mis on kõige parem tema omastele.

Kui sa oma tahtmise ja soowi tõestad, võib täielik muudatus sinus aset leida. Kui sa heidad oma tahtmise Kristuse tahtmise alla, siis ühendad ennast ühe jõuga, mis käib üle kõige wõimu ja wäe. Sa saad üllalt jõudu, et kindlaks jääda, ja kuna sa annad ennast ikka uuesti Jumalale, siis saab sul olema võimalik elada uut elu — usuelu.

White.

Eri kogudus

Jutlustajatele ja koguduse vanematele on öeldud: „Hoidke kui karjased Jumala karja.“ 2. Ptr. 5, 2. 3. „Ja sina, inimese poeg, ma olen kind vaimuheliks pannud...“ Eb. 33, 1—9.

Need kaiks ülitähtsat kirjakohta ühes teistega loeti meile kui jutlustajatele ja koguduse vanematele ette ametisse õnnistamisel. Need on pannud meie peale vastutuse. Me elame praegu ajajärgus, kus langus maailmas suureneb nii nagu Noa ja Loti päevil. Maailma würst tungib ka Jumala laste seltsi ja sellepärast ilmneb ka koguduse elus mõningaid puudusi ja langusi, milledele liidu nõukogu juhib siin tähelepanu.

Teil on olemas ringkiri, mille nõukogu saatis 26. nov. 1936. a. pealkirjaga: „Vaimuliku elu tõstmine koguduses.“ Loodetavasti olete sellele tähelepanu kinninud ja toimivad selle kohaselt.

Et koguduse liikmetele jälle uuesti meele tuleta meile põhitehased ja korda, Liidu nõukogu otsustas saata sellekohase ringkirja kogudustele, ja me palume teid, jutlustajad ja vanemad, seda ette lugedes korraldada kogudustes sellekohane äratuskoosolek ja liikmetele südamele panna ennast paandada mainitud asjaoludes. Püüdkem kasvata koguduse noori ja vanu viimase kuulutuse vaimus. Kui see aga ei anna mõne juures mingeid tagajärgi ja vastav isik ikka patustab koguduse korra ja õpetuse vastu, siis tuleb teil nendega talitada koguduse korra järgi. Ühija, kes ennast ei ole parandanud korduva noomimise järgi, tuleb lahutada kogudusest. Kui meie ei noomi õigel ajal patu, siis see kasvab meile üle pea ja meie kui juhib oleme vastutatavad ja süüdlased langemise veres.

Andku Jumal meile tarka meelt ja Piiba Vaimu juhatust toimida kõiges Piibli, Tunnistuste ja koguduse korra alusel. Kui leiame vajalikku olewat, võite korraldada suuremates kogudustes erikoosolekud vendadele ja õdedele eraldi; sel juhul on hea, kui õdede koosolekut juhib keegi tark ja mõistlik õde, kes on selleks kohane.

*

Pangem tähele järgmisi sõnu: „Jumala arm, mis õnnistust saadab, on ilmunud kõigile inimestele ja juhatab meid, et me peame ära jalgama jumalakartmata elu ja ilmalikud hirmud ja peame mõistlikult ja õieti ja jumalakartlikult elama Jeesuses maailmas ja ootama õnnist lootust ja suure Jumala, meie õnnistegija Jeesuse Kristuse abistumist, kes iseennast meie eest on annud, et ta meid pidi ära lunastama kõigest ülekohutust ja puhastama enesele iverahvaks, kes on usin heale töö-

le. Seda räägi ja manitse ja noomi kõige kinnitamisega; ärgu põlaku ükski kind ära!“ Tiituse 2, 11—15.

Jesanda julane apostel Paulus manitseb usklikke loobuma „jumalakartmata elust“ ja „ilmalikest hirmudest“ ja soovitab elada siin maailmas Jesanda ootamise vaimus. Edasi mainib apostel, et Jesandat ootaja rahvas peab olema erirahvas, kes ei käi kaafas maailma pattudega, vaid valmistab ennast heale tööle. Seda käsib apostel rääkida ja manitsema ning selles vaimus noomida.

„Tunnistustes“ 115 loeme: „Mulle näidati kogudusi mitmesugustes riikides, kes ütlesid Jumala käsklusi pidavat ja Kristuse tagasitulekut ootavat. Nende keskel valitseb hirmus hoolimatus, uhkus, maailmaarmastus ja külm vormilisus. Need inimesed saavad ikka rohkem ja rohkem vana Jisraeli harnaseks, niipalju kui see käib kominaga võtab esimese koha. Paljud on tujukad, vaimalakartusest, aga neil ei ole enesevalitsemist. Sõbustushimu ja kirgus võtavad võimust, oma mina võtab esimese koha. Paljud on tujukad, vaimulikkusest, uhked, hooplikud ja pühitsemata. Ja siiski on mõned neist jutlustajad, kes kuulutavad pihi tehased. Kui nad meelt ei paranda, siis tuleb Jesand ja lükkab nende küünlaajala asemelt ära.“ (Gestikeelne väljaanne.)

Arveste võttes Piibli ja Tunnistuste kindlaid väljendusi viimise koguduse elu juhtimises, samuti General Konverentisi ja muude koosolekute otsusi, ning tähele pannes, et paljud meie liikmed ei ela läbi viimset kuulutust, Liidu nõukogu otsustas saata kogudustele käesoleva ringkirja.

Kõige enne tuletame meele otsust, mille vastu võtsime Liidu peakoosolekul 1936:

„Noorte elu ja töö. Et Jumal oma armu läbi on kinninud adventliikumise Gestis hulk noori ja junioore, ja et adventliikumise pühkam kohus on neid noori õieti juhatada ja kasvata, nii kuidas Piibalkiri ja Tunnistused toonitavad, otsustame:

- 1) pöörata vanemate, kasvatajate ja koguduste poole palvega, et nad aitaksid meie kalleid noori kuivatustest üle saada ja noore-ea patte juba algidus ära võita;
- 2) pöörata kõikide meie noorte poole üleskutsega, et nad kinkiks rohkem tähelepanu oma kristlikkude vanemate ja adventliikumise juhtide nõuannetele ja ikka enam eemale hoiduksid maailma meelkuse ja vaimu eest.“

Meie koguduse noored kui ka vanad, peame neid otsusi teostama. Me ei või Jesandale vastu

minna, kui veel maailm on meie südames. Me peame olema eri rahvas, ja seepärast loobume ka asjust, mis võivad tuua maailma waimu meie südamesse.

Tuletame siinjuures uuesti meele General Kontverentzi nõukogu otsusi, mis on avaldatud „Misjoniteadetes“ nr. 1, 1936.

„Silmlikkuse aja järel. Me elame suureneva ilmalikkuse ajajärgul, olles maailmaga rohkem seoses kui kunagi enne. . . Kui meie ei ole ettevaatlikud, siis raadio muudab meie kodud alamat liiki teatrit. Me kutsume kõiki üles tegema selgemat wabet nende uueaegsete asjade kasutamise juures, paludes, et nende asjade tarvitamisel lastaks end juhtida ewangeeliumi tashakaalustatud põhimõttest. Urgem tehkem, kuulakem, waadake ega kõnelegem mingil tingimusel midagi, mis on keelatud Jumalast antud juhtnöörides, millest kirjutab Paulus: „Mis muud wemad, mis tõsine, mis aus, mis õige, mis kasin. . . see peale mõtelge.“ Me kutsume üles meie jutlustajaid, töölisi ja liikmeid hoidma igal pool oma jalad wana-des jälgedes, et mitte lasta kõrvaldada selle kuulutuse piiblikkuse piirkiwe.

Juhtumil, kui mõni koguduseliige peaks mängima kaarte (olgu kodus või väljas), harrastama tantsu, kullastama teatrit või kino, me soovime, et tehtaks tugewaid jõupingutusi nende tagasipöörmiseks õhiteelt, ja kui see osutub tagajärjetuks, siis need lahutada kogudusest.

Tuleks veel mainida, et õlle, wiina ja teiste alkohoolsete jookide kui ka tubaka tarvitamine on keelatud adventistide seas. Kes annab nendele kommetele maad enda juures, ja tõsisest hoiatusest hoolimata jääb nende juure, need tuleb lahutada kogudusest. Kristuse koguduse head nime ei tohi asetada halba kuulsusse.“

Cesti Siidu nõukogu kinnitab jeda üleskutset ja palub koguduste juhatusi kätta kindla korra järgi mainitud asjus. Kui ei saa liiget korduma juhatuse ja noomimise järgi wiia paremusse, tuleb wastaw isik lahutada kogudusest.

Ka on oluline, millist kirjandust loeb adventkoguduse liige. Meie ei pea lugema tänapäewase rikutud ajajärgu romaane, nowelle jne. Noorsoo raamatukogudes ei pea neid üldse olema. Adventrahwas kui erirahwas loeb walitud kirjandust, mis ei riku meelt ega waimu. Selistatagu meie oma kirjandust. Koguduste juhid peawad õpetama oma liikmeid ja noori selles asjas.

„Lihtne rahwas. Selle liikumise algusest peale oleme alati olnud lihtne rahwas. Meie usu põhimõtte kutsub meid hoiduma ehtimisest, eriti nende asjade kandmisest, mis on keelatud piibli ja prohvetiwaimu läbi, nagu ehteformuste, kõrwarõngaste, käewõrude ja kaelaehete kandmine; hoiduma terwisewastastest jookidest ja jookidest, ning Piiblis keelatud roojastest asjadest. Kutsume

kõiki üles suuremale truudusele Jumalast antud põhitõdedes.“ — Sealhomas.

Meie oleme tähele pannud, et mõned meie noortest ei mõista, mis tähendab olla eeskujulik ja lihtne rahwas. Mitmed on läinud isegi nii kaugel, et neid näha selle jumalateenistustel raheeritud ja wärwitud silmakulmudega, lakitud ja wärwitud vormeküüntega, ebasünda isenguga jne. Ka need asjad meie keelame kategooriliselt ära ja kutsume meie liikmeid kristliku põhimõtte kohaselt loobuma neist asjust. Koguduse juhid juhtigu õhijaid õigele teele. Neil isikul ei tohi lubada esineda avalikel koosolekudel, seni kui nad jälle on muutunud korralikeks. Ei lase nad ennast õpetada ega paranda, tuleb nad lahutada kogudusest.

Jumalateenistused ja noorsookoosolekud. Ettekanded meie koosolekutel olgu kooskõlas meie kuulutusega ja juhtigu tähelepänu Issanda peatsele tulekule. Esineja isik olgu nii riietuselt ja kõigiti uskliku inimene, aga mitte millegi muu esindaja.

„Meie usume, et meie jumalateenistustel on kasulik tarvitada ainult waimulikku muusikat. Meie seas ei peaks antama maad ilmalikule lauludele ega ilmalikule muusikale. Seda ei peaks tarvitama eel- ega järelmängudes, ei ühiskus ega hulgakes ettekandes. On olemas terve hingeüldenaw muusika, mida võib tarvitada kogudustes. Kutsume oma rahvast laulma rohkem sügawaimulikke, mõjawaalduwaid laule, mis on wõrsumud usatõitluses, ja vähem tarvitama kergehulki waimulikke laule.

„Beame olema teadlikud mõjudest, mis püüawad tuua meie jumalateenistuskoosolekutesse jeda, mis alandawad meie seishukohhta ja teewad kahju meie tööle. Palume kogudusi pöörata suuremat tähelepänu heale korrale ja täpsele wiisakusele. Teataval määral paistab silma püüe pidada end ülal lõbusalt koguduse jumalateenistustel, hingamispäewa-, noorte- ja ewangeeliumikoosolekutel. Sellele tuleb wastu seista ja piiblikule tuleb anda õige koht, ülendades jeda meie jumalateenistuste ja koosolekute keskuseks. Teaterlikkusele ja wälisele toredusele ei pea antama maad meie keskel. Hoidkem lihtsuse poole ja kõrvaldagem oma tegevuses kõik halbus ja toredus.

„Lihtsuspõhimõtted peaksid walitsema meie koolide lõppaktustel ja kogudustes laulatus toimingu- tel. Urge ihaldage näitlejalikkust ja teaterlikkust, waid jääge lihtsuse ja alandlikkuse juure, mis on iseloomustanud meie tööd algusest peale.“ — Sealhomas.

„Moraalsed ja ühiskondlikud põhialused. Meie oleme kinnitanud tunnistanud tõeks, et meie imbruses wõimutsew ja järjest suurenew kombusetus on awaldanud teataval määral mõju ka meie rahwale. Tänapäew peetakse maailmas paljugi asju lubatuks, mis aastaid ta-

gafi oleks mõistetud hullu. Meie keskel ei peaks sallitama lodemust. Piibli moraalsed põhimõtted tuleb hoida kõrgel. Mittelubatavad suhted, kahtlusi ja eelarvamusi tekitav tutvus — jeda kõike ei peaks sallitama nende poolt, kes end tunnustavad Jumala inimesteks ja Kristuse esitajateks.

„Abielulahutus ei ole mitte nalja-asi. Abielulahutajad on alati teinud kahetsusväärse ja õnnetu läbielu, kuna see tegu on jätnud järele armid.“ — Sealhamas.

„Meie peame endile võtma üleva seisukohta, meie peame tõde uskuma ja õpetama, nagu ta on antud Jeesuselt. Südamepuhutus ei vii kunagi ebapihtatule talitustele. Kui keegi, kes tahab näidata, et ta õpetab tõde, kaldub viibima meeleldi noorte või abielus naiste seltskonnas, kui ta sõbralikult käe nende peale paneb ja tihti sõbralikult nendega juttu ajab, siis hoidke tema eest, tõde pulstades põhiopetused ei ela tema hinges.“

„See on asi, mida peame hästi tähele panema; meie peame end hoidma selle rüütud ajajärgu patude eest. Peame kaugel olema kõigest, mis liigub ebapihtsusele ja sõprusele. Jumal mõistab selle hullu. See on keelatud maaala.“

„Kas ei pea meie kui Jumala rahvas, kes tema käskused peab, võtma arvesse meie aja hädaohutuid, loobuma kõigest patust, ülekohutust ja kurjust? Kas ei peaks naised, kes tõde tunnustavad, teravasti iseendid tähele panema, et nad ei annaks vähemaltki eeldust ja julgustust lubamatust sõprusest? Nad võivad nii mõnelegi kuusatusel üksteisega sulgeda, kui nad peavad igakord silmas tagasihoidu ja õiget üllalpidamist. Mehed peaksid võtma eeskuju Joošepi elust ja kindlalt seisma põhiopetustes, ükskõik kui tugev võiks olla kuusatus.“

„Minu palve on: Oh, Issand, salvi oma laste silmi, et nad võiksid vahet teha patu ja piibaduse, wale ja õiguse vahel, ja lõpuks saada võitjateks.“ — Tunnistused, Mt. 223—232. (Gestikeelne väljanne.)

Viidu nõukogu palub koguduste juhte ka üllalmainitud asjus võtta väga kindel seisukoht. Tuleb keelata lubamatud sõbrused, kooskäimised jne. See hoiab patustamast, kui keelatakse õigel ajal. Issandale moraalsele langusele tuleb väga karmilt waadata ja patustajad kogudusest lahutada. General Konverentzi otsus on, et moraalselt langenuid tuleb vähemalt poolte aastaks kogudusest lahutada. Ja nende tagasivõtmise teostada me ristimise läbi, kui nad on ennast täiesti parandanud.

Arustad kaastõitlejad, Viidu nõukogu on leidnud, et me peame selles kirjas otsekohaselt kõnelema, ja kui me ei tee seda, on meie peal süü. Kas me võime selles olekus Issandale vastu minna? Kui me ennast ei paranda, siis me kanname süü enda peal ja peame Issanda tulemisel hulluma. Sellapärast ärge olgem kahepaiksed! Olgem kindlad kuulutusele ja õpetusele. Jättem maha mis talistab võitlemast. Palugem selleks abi Issandalt. Ja viib võidule.

„Seepärast valmistage oma meele niuded, olge kaasinad ja lootke täiesti armu peale, mis teile pakutakse Jeesuse Kristuse ilmutamise läbi, offe-kui sõnavõttlikud lapsed, ja ärge võtke mitte endiste hirmude viisi järele elada, kui te oma rumaluses õpite, vaid nõnda kui see, kes teid on kutsunud, piüha on, saage ka teie piühaks kõige oma elu sees.“ 1. Peetr. 1, 13—15.

Seda kõike loovib teile

Viidu nõukogu.

Kogudusi külastamas

Viidu esimees wend E. Mägi on külastanud märthi kuust peale veel rida kogudusi ja nimelt:

V a i d e s, 4.—6. ja 18.—21. märtsil.

R a p l a s, 7. märtsil.

P e t i e r i s, 12. märtsil.

W ö r u s, 13. märtsil.

V u k a s, 14. märtsil.

R a r w a s, 1., 14. ja 15. aprillil.

R ö m m e, 3. aprillil.

P e t t e r i s, 9.—11. aprillil.

T a r t u s, 12. ja 26. aprillil.

R a k w e r e s, 15. ja 16. aprillil.

M u s t w e e s, 17. aprillil.

J ä r w a - J a a n i s, 30. aprillil ja 1. mail.

M u h u s, 6. mail.

K u r e s s j a a r e s, 7. ja 8. mail.

K a r j a s, 8. ja 9. mail.

V ä r n u s, 18. ja 19. mail.

Wend Mägi on seega külastanud 25 kogudust ja gruppi kokku 60 korda talve keskel. Warajase konverentzi töttu jääb osa kogudusi külastamata, mida loodab hiljem teha.

Misjonikoolist

Misjonikoolis on teine õppeaasta jõudnud lõpule. 9.—14. mail toimused poolaasta katsed, mis sooritati edukalt. Käesoleval aastal on koolil esimesed lõpetajad. Esimeste lõpetajate ja kooli lõpu puhul on hingamis-päeval, 15. mail kell 11 h. Mevempüestee kirikus jumalateenistus. Kooli lõpu aktus on samal päeval kell 5 pl.

Vahetalitus

On avaldatud arvamist, et meie lehes võiksid olla avaldatud ka vahetalituse sõnumid. Siinkohal teatame, et me oleme nõus hinnata avaldama meie koguduse liikmete kuulutusi töökotade, õstude ja müükide asjus.

Järgmine number

ilmub juuni kuu esimesel nädalal ja toob kirjutused konverentist, ülevaate misjonikooli lõpupäeva koosolekust, loengud kasvatuspäevaks ja muud waimulikke kirjutusi.

Toimetus,

Andestamine

„Andke andeks, siis antakse teile andeks.“ Luf. 6, 38.

Andestus on üks ilusamaid kristlike voo-ruji, ta on armastuse pühemus õis. Kuna paganate juures on kättemaksmine au sees, siis kristlaste püham kohus on andestada.

Andestus oli ka tee, mida Jumal walis, et lepitada ära inimesi iseenejega. Loomu poolest pole inimeste hulgas seda, „kes õige, ei ühtainustki.“ Õigust kätte saada oma tegude läbi, nagu õhvirid, enese piinamised, eraklus jne., millest teed õpetawad paganahulki oma jumalate juure jõudmiseks, ei tunne Piibel mitte. Jumal on annud oma Poja, kelle sees meil on *L u n a s t u s* Tema were läbi, see on *p a t t u d e a n d e k s a n d m i n e*.“ (Kol. 1, 14.)

Ka inimeste wahel on andestus ainus wahend, et nad wõiksid isekesis ära leppida. Kui mõnigi sõda ja werewalamine oleks jäänud tulemata, mõnigi perefond ja sõprus lahutamata, mõnigi kohtuskäimine käimata, kui oleks andestatud. Inimene on oma rifutud loomuses kaldum wiha kandma ja kätte tahuma. Wiimane waim on teinud maailma õnnetuks ja saatam immutab seda õnnetust üha sügavamale.

Koguduse elus on andestusel suur wäärtus ja sellepärast õpime tundma tema õiget üheleolu.

Kui Peetrus kirjittles Kristust, siis wastas see, et wennale peab andestama „seitsekümmend korda seitse korda“ ja jutustas läbielu ühest kuningast, kes kirjits oma julajele kümme tuhat talenti wõlgu ja tahtis, et wiimane oleks kirjfinud ka oma kaasjulajele 100 teenari-raha juuruse wõla. Et seda ei jõundinud, siis anti teda waewajate kätte, kuni ta pidi maksma wiinse tinga. „Õnda teeb ka minu taewane Isa teile, kui teie igaiks oma südamest andeks ei anna oma wennale tema eksitust“ ütles siis Kristus. Mat. 18, 21—35.

Selle kirjakohta ja tähendamise sõna järele Jumal nõuab:

1. Matist andestust (s. 22.);
2. andestust igaiühelt ning igale wõlgajale (s. 23—34.), ja
3. südamlikku andestust (s. 35.).

See jumalik nõue andestuse suhtes, mõttes inimliku mõõdupuuga, on tõesti väga suur. Kui Peetrus pidas küllaldasjeks seitse korda, siis Kristus paljundas neid kordi 70-ga ja kui kellelegi jääks ülemääraks matemaatiline 7×70 , s. o. 490, siis Kristus suurendaks 490 veel kord 70-ga... Kristus oma soovis ei taha määrata kindlaks andestamise arwu, waid selle waimu. Taewane Isa ei tunne heameelt wormilikkusest ega pealiskaudsusest, waid tegudest, mis tulewad usust ja armastusest ja millel ei ole lõppu. Õnda ka andestus

kui wõtegu ei pea kunagi ära wõsima, ja usklik inimene ei tohi anda järele õstida selle ilusa wooruse kaudu äralepitust Jumala ja ligimese ees.

Piibli mõiste järele ei pea tulema andestuse ning äraleppimise soov ja algatus alati just mitte eksija poolt. Tavaline on küll, et isik, kelle vastu eksiti, ootab andekspalumist eksija poolt. Kui kaua kui wiimane ei tee seda ega tahetse oma wiga, jätke see temale andestamata. Kuid wõib juhtuda, et eksija kunagi ei tulegi andestust paluma ja seda järgmistel põhjustel: 1. Ta ei teagi, et ta on eksinud; (s. t. ta vähemalt pole oma tegu wõisõna, milles nähti tema eksitust, ise pidanud selleks). 2. Ta ei pea oma eksitust küllalt suureks, et paluda andeks. 3. Ta on unustusse jätnud andekspalumise, selleks mitte leides juhu õiget ajal. 4. Ta ei tahagi andestust saada.

Kas peaks müüd isik, kelle vastu eksiti, kandma alataja andestamatust eksija vastu oma hinges? Baljud on teinud seda ja on kaotanud ära Jumala Waimu oma südamest. Mõnel juhul nad trööstisid end ka mõttega, et kui ta oleks tulnud ja palunud andeks, siis oleksin ka andestanud talle. Aga et seda ei juhtunud, siis andestamatus nende hinges arenes wälja wihaks ja libeduseks ning õstis enesele tumastuse kättemaksus. Sellel wiisil on tulnud esile mõnigi tüli wea pärast, mis jõundis juba aastate eest. Tegunud eksitus kui niisugune ise küll ei jõuda kutsuda esile tüli, kuid seda teeb süda, mis kaua ei andesta. Õnda ka Cesari, kes ei juutnud andestada kakskümmend aastat oma wenna Jaakobile, läks temale vastu sõja ja kättemaksu eesmärgil, kui see julges pöörduda tagasi oma kodumaale. (1. Moos. 32, 4—9.) Jumal oli aga kuulnud Jaakobi palweid ja lastis saada üheks need laks wenda südamlikku äraleppimise kaudu. (ptk. 33, 4.) Nende ilus läbielu õlgu eeskujuks waimulikule Israelele wiinisel ajal.

Jumala sõna näitab, et andestust ja äraleppimist peab esiosas taotlema just see, kelle vastu eksiti. Kristus ütles: „Kui teie seistate ja loete (s. o. palute), siis andke andeks“. (Mark. 11, 25.) Ja teises kohas: „Kui sina tood oma annet altari peale ja seal sul meele tuleb, et ju wennal on midagi sinu vastu, siis jäta sinna oma anne altari ette ja mine ja lepi ära enne oma wennaga ja siis tule ja too oma anne.“ Mat. 5, 23. 24. Kui igatseme, et taewane kuningas kingiks meile wõla, mis on kümme tuhat talenti, siis peame ka kirjima oma ligimesele tema teenari-raha juuruse wõla. Aga lihalik inimene on siigagi egoistlik: oma Jumalalt tahab ta saada palju, aga oma ligimesele ei taha ta anda midagi. Õmeti see sõna: „kui ja tood ande, siis mine ja lepi ära enne oma wennaga“ peab leidma eelõige

täitmist. Mõnelgi juhtumil võib meie wend, nagu eespool öeldud, effinud olla, ilma, et ta ise oleks teadlik oma effituses ning ta ei võigi tulla andestust otsima. Kristus nõuab, et niisuguse wenna juure peab minema, temale asi seletama ära tarwiduse järele, temaga ära leppima ja alles siis tooma muu waimulik anne Jumalale. Saatan tahab, et inimesed talitaksid teisiti. Nimelt et nad küll Jumala poole palusid ja palvetasid oma pattude pärast, kuid mitte kunagi ei andestaks oma ligimesele. Paljud ka järgiwad wiimast mõjutamist, mis on kannud oma wiljana tüli, riidu, keelepiskmist, kogudusest eemale jäämist ja wälja minemist. Ükski süda ei wõi armastada Jumalat, kui ta wihkab oma wenda. (1. Joh. 4, 20.) Inimese igasugune jumalateenistus, nagu tema ohwrid, anded, tunnistused, kiitused, laulud, palwed ja palumised on Jumala ees täieline silmakirjalikkus ja surunud tegu, kui ta kõige see juures ei piüa lasti jaada oma hinges kibeidusest ja andestamatusest oma wenna-de wastu. See pärast kristlane peabki andestama oma ligimesele just kohe pärast selle effitust ega mitte lastma „päewa looja minna oma wihastamise üle“ nagu õpetab Pühakiri. (Ew. 4, 27.) Ning kui Jumala teenrid panewad tähele seda õpetust, küll siis leidub rohkem ruumi südamete sees wendlusele ja sõprusle ning koguduse ridades wõrjub ja kojub üksmeel ja armastus.

Andestamisel kristlane ei pea arwestama kunagi isifuga wõi tundma, et ta võib andestada ühele, aga teisele mitte. Meie esimene ligimene on see, kes wajab kõige enam meie andestust, nagu halastaja Samaaria mehe tähendamisefõnas oli preestri lähim ligimene raskest haawatul, kes kõige enam wajas tema abi. Inimese hinges võib aga tulla efite wastupidisusi. Nimelt, et ta teinekord on suuteline andestama waenlasele ja kangelisele, aga mitte oma wennale ja kaaswõitlejale! Waenlasele andestada on wist küll hõlpsam seepärast, et wiga ja ülekohus seoses tema isifuga on nagu loomulikum, wõrreldes wenna ja sõbra komistusega. Sõbra wiga, eriti kui see oli teadlikult tehtud, jätab hinge kibeiduse ja mälestuse, et „miks ta mulle seda tegi“ wõi „miks ta mulle tajus sedamoodi“. Aga Jumala laps peab paluma Kristuse õpetuse järele: „Jä, anna meile andeks meie wõlad nõnda kui meie andeks anname oma wõlglastele.“ Jumala andestus on inimesele küll eeskujuks, aga inimese andestus „oma wõlglastele“ on Jumalale tingimata jeks. Seft „mis mõdduga teie mõddate, seega peab teile mõddetama.“ (Mark. 4, 24.) Need on siin niid selged põhjused, mis näitawad, et kristlase täieline kohus on andestada igale effijale ja oodata ning uskuda oma pattude ärafustutamist Jumala palge ees.

Andestuse ainjaks õigeks aluseks ja iluks on tema südamlikkus. Seda nõuab Jumal ja see teeb

andestuse Tema ees maksmaks. Inimene aga arwab wabest jalkuwat wälisest kombest, mis juhtus ka kord ühes koguduses kahe koguduseliikme wahel. Need olid üheskõrs riis ega taltrud kaua ära leppida. Siis kogudusewanem, nähes et asi ei tohi minna niimoodi edasi, wõttis ette lepitamiskatse. Ta wiis ühe liikme kättpidi teise juure ja ütles, et jaage niid sõbraks ja andke andeks teineteisele. Siis üks neist wastas oma kaaseffija wastu: „Lepin ära küll sinuga ja annan sulle kätt, aga koosolekule ma siis ei tule, kui wiibid seal.“ Samal wiisil andestawad ka paljud. Wahe seisab wast weel selles, et nad ei ole awalikud ja jätarwad ütlemata andestuse töötusel, et nad w o m e t i e i a n d e s t a. Nad ei jüda unustada ära oma kaaswõitleja wiga! Südamesse jääb järele wiha ja kibeiduse usifene, mis oma tööga rikub ära kõige jüdame taewa jaoks. Siis Kristus tuletab meele oma tähendamisefõna: „Sina tige julane, kõik wõla olen mina sulle maha jätnud, sest et jina mind palusid. Eks siis jina ka pidanud armu heitma oma kaasjulase peale, nõnda kui mina ka jinu peale olen armu heitnud. Ja tema jand sai wihaseks ja andis teda waewajate kätte kuni tema pidi maksma kõik, mis temal temaga wõlgu oli.“ Sel wiisil taewane Jä toimib niid ka nendega, kes „o m a h t j ü d a m e j t e i a n n a a n d e k s o m a w e n n a l e t e m a e f f i t u s i.“

Kui paneme tähele andestamise mõju, siis on see kaswataw ja parandaw. Ta õilistab andestajat ja on effija juhtes „auliste jüte“ kogumine selle pea peale. (Wõrdle Rom. 12, 20.) Mitte nii palju karistus ega kättetajumine, kui andestamine, wiib inimest oma effituste tundmisele, häbenemisele ja mahajätmisele. Räägitakse ühest sõdurist, kes mitmekordsele karistusele waatamata ei parandanud oma halba ülalpidamist. Siis üks tema ülemustest jowitas katsetada andestamisega. Ja kui see sõdur oli saanud hakkama jälle wallatuslega, siis üks ohwitseridest läks tema juure ja teatas, et temale andestakse tema wiga. Säärane käitumine üllatas sõdurit niiwõrd, et ta loobus edaspidi igasugusest kombusetusest ja seaduserikkumist. Nõnda ka armas Jumal parandab effijat andestamisega, mis on trööstiks ja julgustuseks igale patusele. Milline jüda tohiks jääda külmaks, kuuldes: „Kui teie patud on kui helepunasjed riided, siiski peatwad nad walgeks jaama kui lumi; kui nentad on punased kui werekarwa riie, peatwad nad ometi walge willa sarnaseks jaama.“ (Jes. 1, 18.) Ja kes on elanud läbi Jumala headust, see ei wõi talitada teisiti ka oma ligimese juhtes kui järgida taewalikku eeskujut — a n d e s t a d a.

Keegi

meist ärgu katsugu läbi saada ilma
„Misjoniteadeteta“!

Meie konverents

Käesolevaga teeme teatavaks meie armijatele kaastöötajatele, et tänavune liidu konverents või aastapeakoosolek peetakse **Tartus, 26.—30. mail**. Aastapeakoosoleku arvaakoosolek on 26. mail, kell 10 hommikul.

Peakoosoleku päevakord:

1. Avamine.
2. Liidu valimiskomisjoni ja töönõukogude valimine.
3. Liidu 1936. aasta tegevuse aruanded.
4. Liidu 1938. aasta tegevuskava ja eelarve.
5. Liidu põhikirja täiendamine.
6. Liidu vaimulikkude ja ametnikkude valimine eelolevaks konverentsiaastaks.
7. Jooksvad asjad.

M ä r k u s: Kui määratud ajaks pole ilmunud kohale nõuetav arv saadikuid, peetakse koosolek § 19. põhjal ühe tunni aja pärast, mis on otsejärgelise kokkutulnud saadikute arvule vaatamata.

*

Meie loodame ka küllalisi meie konverentsile divisjonist ja Soomeist. Valmistagem endid ette meie konverentsile, et see aeg võiks olla Jumalast õnnistatud tööle ja meile endile.

Nüüd on vajalik igal kogudusel valida saadikud konverentsile. Saadikuid valitakse iga kümne liikme kohta üks, peale selle üks üldsaadik, kes ka oleks suure nõukogu liige, kelle ülesandeks on kogu konverentsi ajal kokku tulla ja valimiskomisjonide ja töönõukogude liikmete kandidaadid valida. Koguduse nõukogud kuulutagu välja erakorralised täiskogukoosolekud kas hingamispäeva hommikuks või muuks ajaks ja võtku selle koosoleku päevakorda saadikute valimine liidu peakoosolekule.

Nõukogu koostab saadikute nimekirja ettepane-

viks täiskogule. Saadikute nimekirja koostamisel peab tähele pاندama, et saadikud oleksid kõigiti truud adventuslikud nii tões kui ka kohustustes koguduse ja liikumise vastu. Saadikud olgu rahulapsed. Wiimases „Misjoniteadetes“ ilmunud „Koguduse korras“ on antud saadikute töö üle juhatusi. See on kui seda loetakse.

Saadikute valimine toimugu varsti. Riipea kui saadikud valitud, kirjutaja jaatku nimekirja koguduse vanema allkirjaga ja koguduse templiga varustatult Tallinna, hiljemalt 23. mailks.

Konverentsi esimene piiblitund on 26. mai hommikul kell 8. Selleks ajaks olgu kõik osavõtjad ja saadikud kohal. Nii kui harilikult, on ka nüüd hoolitsetud öökorteris eest. Igaüks, kes soovib ööbida öökorteris, võtku tingimata kaasa väike küllalase kott õlgede jaoks, sest lahtiseid õlgi ei lubata majja jätta ega asemeks tarvitada. Toidu eest muretseb iga osavõtja ise.

Armjad kaastöötajad! Konverents on meil ilka olnud vaimulikult kinnituseks ja julgustuseks töötlemise usu eest, mis kord pühade kätte antud. Konverents on meil „suur pühha“, nii kui olid vanasti Iisraelil suured kokkutulekud. Seepärast, kellel vähegi võimalik, tulgu konverentsile, et saada osa kõigest sellest, mida Iisrael lubab meile jagada.

Palvetage tõsiselt konverentsi pärast. Palvetage, et Jumal õnnistaks nii jubatust kui ka saadikuid ja küllalisi. Palvetage, et igaüks, kes jätke astub konverentsi haali uskest, tooks kaasa rahva ja adventivaimu.

Jään lootes õnnistatud aega meie konverentsil Tartus.

Ed. Mägi.

Andestus kui inimliku kõige enam ehtivamaid vourusi ei ole mitte päritav ega vanematest külgelindiv, vaid põlvvedel palvetes kätte võideldav. Teda võib arendada ja kasvatada läbi elades päevast-päeva.

Maailm ei pea lugu andestusest, ta püstitab ausambaid kättetajumisele. Kuid Jumala laps, waadates üles andestuse ainuõigele mälestusmärkile — Kolgatale, kuulab sealt Kristilöödu viimseid sõnu ja palvet: „Jaa, anna neile andeks...“ Minult Kolgata eeskujul ja vägi annab jõudu ja rammu igale südamele võtta vastu ja elada läbi seda Kristuse ilusamat sooviv ja töötust: „Andke andeks, siis peab teile andeks antama.“

A. Tõnisson.

Kirjandusest

Kellel on tarve vaimuliku asja järele, see ei jäta kasutamata meie perioodiliselt ilmuvat kirjandust — „Misjoniteated“, „Meie Aega“ ja „Juhised Noortele“.

„Misjoniteadete“ käesolevas numbris on tõeldud enesepühendusest ja õigest elust. Selmistes numbrites on hordumalt toodud seletusi pühapaiga küsimise üle, mis on oluline osa praegusest kuulutusel ja tões. Kasutage ära „Misjoniteated“ kui meie koguduse häälekandja.

„Meie Aeg“ nr. 5. on emadepäeva number. See toob kirjutused kasvatuse, elukorralduse ja maailmarvaate alalt.

„Juhised Noortele“ nr. 5/6. toob hingelähedasi kirjutusi, nagu: Reformeeritud inimene, — Kas ka usud, — Südametunnistus, j. m.

Soovitusi

Tunnistused kogudusele.

Kuna kogudus seisab tänapäev kehet viimsete päevade hädaohtu, millal eriti ilmneb hingewaenlase pettus ja kavalus ja kuna Issand prohvetivaimu läbi on saanud kuulutusi ülejäänud kogudusele, mis selgelt ilmutavad vaimuliku elu ohustamiseks seatud piinuseid ja pettusi, ja

kuna need kuulutused hoiavad ilal kristliku elu kõrget taset praeguse ärallangemise ja kurjuse ajastul ja toonitavad piibliuurimise, psalme, Jumala teenimise ja Kristusesse usu tähtsust, jedawiigi tugevdades hinge mitmesuguste kirjutuste ja pettuste vastu, ja

kuna aastate möödumisega, töö alustajate surmaga ja tuhandete uute isiklike juuretulekuga on tõusnud hädaoht, et wana Iisraeli sarnaselt unustame hooldamise ja ettenägelikkuse, millega Jumal on juhtinud ja õpetanud meid, ja

kuna prohvetivaimu kindel vastuvõtmine annab mõistuse Piiblikirja õpetusele ja annab arusaamise selle ande tarvitamisest Jumala ülejäänute koguduses, ja

kuna on waid wähe kirjandust, mis käsitleb jeda ainet ja mida võib anda meie pooldejatele ja witeale isiklikele wanuti ka teistele koguduse liikmetele, siis

Soowitame:

1. Kõik töölised igas tööharus pööraksid eriliselt tähelepanu prohvetivaimu juhataste uurimisele kui elulisele tegurile hädame uurendamiseks tulewase kriisi eel, kui hingedewõtmise parimale ettevalmistajale ja kui Kristuse taastuleku ootamise õhutamisele.

2. Kõik, kes waldawad inglise keelt, muretseksid ja uuriksid hoolikalt juhatusi töölisele ja liikmetele tunnistuste kogust „Testimonies for the Church“ (ühelkäs andes).

Terwishoiu põhimõtted.

Meile öeldakse, et kui kolme-ingli-kuulutus oma täna on vastu wõetud, antakse tähelepanu terwishoiuendusele liidu nõukogu, koguduse töös, kodus — kõiges majapidamises.

Me usume, et on tulnud aeg, millal terwishoiu põhimõtted iga koguduse juhi ja liikme elus peaksid asuma nende taewast määratud kohale.

S. p. a. koguduste esindajad diiwisjoni sügisistungul awaldatawad oma täieliku poolehoidu terwishoiu põhimõttele, mis on antud sellele rahwale ja soowitawad, et need põhimõtted wõetaks meie juhtidelt vastu südamliku toetusega.

Wõimatu oleks ühikajalikkelt loetella neid põhimõtteid. Nad haarawad endasse toidu, õhu, töö ja puhkuse, wee ja wannid haiguse raviks, riided

ja kodud ja selle ümbruse, arstimate ja narfootiliste ainete mittetarvitamise, kohase toidu walmistamise, meele mõju füüsikaliste organite tegevusele, ja teised wäga arwufad tegurid.

Meie usume, et toiduküsimus moodustab tähtsama osa terwishoius elus, ja kuna lihatarvitamises on suure hädaoht, siis meie töölised ja liikmed peaksid walima jõögits tasakaaluka toidu ja tarvitama liha waid erilistel olukordadel hädatoiduna. Meie töölised peaksid andma terwishoiu sama seisukoha kui igale muule praegusaaja töö osale Kristuse koguduses ja oma isikliku eestujuga juhtima liikmeid jaatud juhataste ustawale kasutamisele. Igakuks peaks need juhatused vastu wõtma ja neid õpetama ka kaastöötajatele.

Soowitame, et aastapeakoosolekul ja teistel tähtsatel koguduse koosolekutel antaks teada terwishoiu põhimõtted, ning kutsutaks ellu need otsused, mis anti möödunud General Konverentsi istungil.

Kodumisjon.

Kuna on selgelt näidatud, et koguduse iga osakond peaks olema rohkem abiks „juure luustusplaani edasikandmiseks“ ja et Jumal kutsub iga liiget astuma tema teenistusse ja igakuks peab õppima töötama ja seisma oma kohal kui kohustuste kandja;

kuna meile öeldakse, et wäga lihtsaid töowise võib kasutada koguduses, ja kui inimesed ühijelt wõtawad vastu ja teostawad need plaanid, siis saawad nad suure tulu, siis soowitame, et kutsutaks ellu järgmised töötoimkonnad seal, kus neid seni weel pole:

a) Palwetoiimkond. Nimelt siis, kui töö teha ke paljude palwetega ja on pühitsetud Kristuse armust, tuleb see kasuks.

b) Piiblitoiimkond. Meie rahwa hulgas peaks olema enam majast-majja töötamist piiblitundide pidamiseks. Test. 9, 127. On wäga paljusid mehi ja naisi, kes wõiwad tegutseda selles misjonitööharus... Jumal ei wõi lubada, et see auiline töö jääks kasuta. Ta kroonib eduga iga tema nimel teostatawat asandlikku püüet. (Gospel Workers, lsk. 192.)

d) Misjonitoiimkond. „Kes läheb müüid edasi meie kirjandustöös?... Maailm peab kuulma hoiatust. Kui tuleb kutsu: Keda pean ma läkitama? anna vastus selgelt ja kindlalt: Siin ma olen, läkitu mind.“ (Testim. 6, lsk. 333.)

„Raamatute ja lehtede laenamise ja müümisega ja piiblitundide pidamisega wõiwad liikmed palju teha oma ümbruskonnas.“ (Testim. 9, lsk. 35.)

Liidu nõukogu.

Kas oleme nägijad

„Ühte asja tean mina, et ma pime olin ja nüüd näen.“ Joh. 9, 25.

Jeesus oli teinud juure imeteo. Ta oli avanud mehe silmad, kes oli pimedana sündinud. Kui imeline võis see juhtumus olla nägijaksjaamule? Ta ei olnud jeni midagi näinud, vaid ta tundis oma ümbrust ainult ettekujutuse ja kätega katsumise kaudu. Ometumat seisukorda võime waevalt ette kujutada. Kuid nüüd on tema silmad avatud ja ta näeb; ta ei kahtle selle üle, sest see on kindel tõsiasi — ta näeb!

Juudid pahandasid Jeesuse armastusteo üle ja tülitasid nägijaksjaamut mitmesuguste küsimustega. Ta kirjeldab neile avameelselt seda sündmust ja lõpetab sõnadega: „Aga kui ma sinna läksin ja silmi pesin, sain ma nägijaks.“ Ta ei ütlenud, et ma arvan, et ma võin nüüd näha; ei, ta teab kindlasti, et ta näeb. Ta oli kuulnud Jeesuse nõuannet ja selle tulemusel oli, et ta näeb. Ta ei mõtle ka palju juutide küsimustele, vaid on õnnelik, et näeb. Jumala loodus pakkus talle nii palju ilusat ja huvitavat, et tal polnud huvi kuulata teiste waidlusi ja arutlusi. Ta ei komistanud ka enam teel olematele takistustele, sest ta oli nägijaks jaamud. Kui nad püüawad teda weenda, et see on patune inimene, kes teda nägijaks teinud, siis ta wastab rahulikult ja kindlalt: „Kas ta patune on, ei tea mina mitte; üht asja tean mina, et ma pime olin ja nüüd näen.“

Selle nägijaksjaamud mehe loos leiame endale tähtsa õpetuse waimulikul alal, milleks see läbielu Bühakarja asetatud. Meie kõik olime kord waimulikult pimedad. Jumala Waim juhtis meid eluwee allikale, see on tema Sõna juure, ja kui me pesime oma silmi eluweega, siis saime ka meie nägijaks. Eks täitnud siis ka meie jüdantrõõm nägemiswõimaluse üle sel määral, et kõik muu muutus meile vähem tähtsaks. Kas mõjus see palju meisse, mis ütlesid teised meie tõekspidamise kohta? Me olime weendunud, et Jeesus oli kõnelemine meiega oma sõna läbi ja avanud meie waimusilmad. Ka nägime Jumala töotustes palju ilusat ja meelilendawat, ning rõõmustasime jüdamest, et olime jaanud nägijaks. Kõik meie kaaswõitlejad näisid meist enestest paremad; kõrgilt wõisime õppida midagi eeskujulikku ja head. Esimese armastuse mõjul oli usuelu nii kiitkestaw, et see haaras kogu meie olemuse. Ühes Taawetiga ütlesime jagedasti: „Sehoowa, ma armastan ju koja eluaset ja ju aumaja paika!“

Kuidas on lugu meie usueluga ja waimuliku

nägemisega tänapäew? Eks tundu jagedasti, et esimene tulidus ja jüdanlikkus kipub kahjulks jätuma? Tuleb küsida, mis põhjustab niisuguse muudatuse?

Põhjusti võib olla mitmesuguseid, kuid esmajoones peame neid otsima eneste juurest, ja seda peaaegjalikult meie juhetest oma kaaswõitlejatega. Oleme unustanud Pauluse nõuande, et eeskõige tuleb alati panna tähele „jüennast ja õpetust ja jääda kindlasti nende sisse.“ (1. Tim. 4, 16.) Märkates pruduši enda juures, oleme hakkanud waatama inimestele, oodates neist eeskujut ja isegi abi. Oleme unustanud Jumala üleskõrte ja nõuande: „Waadake minu poole ja laske endid ära päästa.“ (Jees. 45, 22.). Waadates Jumala ajemel inimestele, näeme ainult inimeste wigu. See weel juurendab meis kahtlust wõidusaawutamises, ja me muutume loiuks usuelus. Saatan on seda wõimalust oodanudki, ja nüüd ta juhib meie silme ette kõik, mis kuidagi wõiks meid nõrgestada usuelus. Eriti ta juhib meie tähelepantu teiste puudustele. Ka eelnimetatud nägijaksjaamu juures saatan püüdis wariseeride kaudu nõrgestada selle mehe usujulgust ja wõidurõõmu, üteldes isegi Kristuse kohta: „Meie teame, et jünnantane inimene on patune.“ Saatan kordab weel täna paljude huulte kaudu sama ütlist.

Selle nägijaksjaamu läbielu ja meelusus on õigeks eeskujuks usklikule, kuidas võib saada eesmärgile. Erapooletult ja rahulikult ta wastab wariseeridele: „Kas tema patune on, ei tea mina mitte; ühte asja tean mina, et ma pime olin ja nüüd näen.“ Ta oli jaanud nägijaks ja see oligi temal peaasi. Uskliku juurim eesõigus on alati waadata üle inimeste, Jeesuse peale, kes on meie usu ülem jaatja ja lõpetaja.“ (Gebr. 12,2). Waadates temale me wõime igas olukorras täia usuteel ja hoituda komistamast teiste wigadele.

Kuid mis oleksid juudid ütelnud, kui see, kes ütles end nägewat, oleks hakkanud lobades käima oma teed, ja jellel komistanud. Kas see oleks tunnistanud tema nägemisest? Kindlasti mitte! Komistamine on ju omant pimedale. Nägija kõnub kindlalt ja toetab wajuajuse korral weel teisi. Samuti kui keegi, kes on oma meelest usklik, komistab teiste wigadele, siis on see parimaks tõendusjeks, et ta on waimulikult pime. Ta võib küll püüda oma nägemust tõendada oma huultega, aga need on ainult sõnad. Tegelik elu kõneleb teist teelt. Meile maksab õnnistegija jüdanlik soow: „Wõia oma filmi silmajalwiga, et ja wõiksid näha.“

M. B.

KOGUDUSE KORD

Koguduse kirjatoimetaja.

Koguduse kirjatoimetaja amet on tähtsamaid ameteid, mis on üldse koguduse ametnikel. Vähesed mõistavad kui palju oleneb sellest ametist koguduse korrapärane asjaajamine.

Kirjatoimetaja on valitud ühe aastase tähtajaga. Suuremates kogudustes valitakse ka abi. Kirjatoimetaja protokollib kõik koguduse ametlikud koosolekud ja peab nende koosolekute protokollid raamatud korrast. Kui mõnel põhjusel kirjatoimetaja peab eemal olema mõnest sellisest koosolekust, ta peab korraldusi tegema oma abile olla sündmuste protokollijaks.

Protokollid peavad olema sisse kantud „Koguduse Protokollid Raamatusse“, ära näidates koosoleku aja ja koha, osavõtjate arvu ja aruande kõigest koosoleku tegevusest.

Kirjatoimetaja peab ka koostama nimistu kõikidest nõukogudest, millised valitakse sellel koosolekul, andes iga nõukogu esimehele nimistu ära kirja ühes juhistega, mida nad peavad tegema.

Koguduse protokollid raamatus olgu küllaldaselt lehekülgi aruannete kirjutamiseks. Sinna kantagu ka sisse koguduse erilised jumalateenistused, jutlustajate külastused jne. Näiteks: „Vanem vend, meie liidu esimees, külasmeie kogudust ja jutlustas hommikusel jumalateenistusel hingamispäeval, 23. juunil, teemal: „Meie aulik tasu“. Tema külastus oli suureks kinnituseks kogudusele.“

Peale selle kirjutaja peab pidama nõukogu protokollid raamatut ja koguduse liikmete nimekirja raamatut. Viimases olgu leheküljed nõnda jagatud, et saab näidata, kuidas ja millal liige on vastu võetud või kustutatud nimistust. Seda raamatut peab täpsusega peetama. See raamat näitab liikmete seisul igal ajal.

Nimesid ei saa sisse kirjutada ega maha kustutada ilma koguduse hääletuseta. — Kirjutajal pole õigust sisse kirjutada ega maha kustutada nimesid nimistust ilma koguduse hääletuseta. Samuti ei kanta nimesid sisse ega kustutada ainult nõukogu otsusel. Kogudus peab hääletama iga liikme sissekirjutamist kogudusse ja kustutamist kogudusest.

Liikmete ülekandmine. — Koguduse kirjutaja toimetab kõik kirjavahetuse liikme ja koguduse vahel, üle kandes liikmeid. Ülekantavat liiget ei tohi enne kustutada nimistust, kuni vastav kogudus, kuhu liige soovis minna, on teatanud kirjalikult, et liige on nende kogudusse vastu võetud.

Kirjavahetus liikmetega. — Kirjutaja peab püüdma ühendust pidada kirja teel eemalolevate

liikmetega. Saadetagu nende koguduse edust huvitavaid teateid, samuti julgustatagu neid aruannetega igal veerandil. Et seda korralikult teha, tuleb kirjutajal sageli kirjutada eemalolejatele liikmetele.

Kirjutaja koostab saadikute volitus-nimistu, keda valiti koguduse poolt esindajaiks liidu peakoosolekule ja saadab selle nimistu täpsel ajal liidu kirjatoimetajale.

Aruanded tuleb korraldada täpselt. — Koguduse kirjutaja ülesanne on aruandeid korraldada ja täpselt edasi toimetada. Mõned on aastaaruanded, kuna teised tuleb täita igal veerandaastal, aga üldse on väga oluline, et kõik aruanded saadetakse liidu kirjatoimetajale hilinemiseta määratud ajaks. Andmed sellisele aruandele hangitakse kassapidajalt, koguduse misjoni kirjutajalt, diakonilt, hingamispäevakooli kirjutajalt, noorsoo-osakonna kirjutajalt, koguduse kooli õpetajalt ja kirjutaja enda protokollidest ja aruannetest.

Igale nõuetavale küsimusele, mis aruandes soovitakse teada, vastatagu ja täidetagu võimalikult täpselt. Erilist tähelepanu tuleb kinkida liikmete ülekandmise, vastuvõtmise ja kustutamise aruandele. Liidu kirjatoimetaja peab aruandma igal veerandil uniooni sekretärile, ja uniooni sekretär General Konverentsi sekretärile. Igasugune väljajätmine aruandest või viivitamine mõjub takistavalt tööle ja seepärast on lubamatu. Ustav aruandetahtmine igas üksikus asjas ja õigel ajal ärasaatmine avitab pidada korrapäraseid aruandeid meie ülemaailmses töös.

Koguduse kirjavara. — Koguduse kirjutaja on koguduse protokollide kirjutaja. Neid protokollidele peab hoolega alal hoitama. Uue kirjutaja valimisel, koguduse protokollid raamatud ja muu kirjavara antakse üle uuele kirjutajale. Kõik protokollid ja aruanderaamatud ja muu kirjavara kõikidelt koguduse ametnikelt on koguduse omandus ja tuleb välja anda ameti tähtaja möödumisel või ametis olles igal ajal koguduse nõudmisel.

Koguduse kassapidaja.

„Jumal on evangeeliumi kuulutamise teinud äraolevaks tema rahva töö pingutustes ja annetustest. Vabatahtlikud annetused ja kümnis moodustavad sissetulekud Jumala töö heaks. Inimesele usaldatud vahenditest Jumal nõuab üht teatud osa tagasi, — kümnist. Peale selle ta jätab vabaduse, kas nad tahavad rohkem anda või mitte.“ — „*The Acts of the Apostles*“, lhk. 74.

Pühitsetud töö. — Koguduse kassapidaja on valitud suurele pühitsetud ülesandele. Ta on pü-

hitsetud rahade hoidja nii kümnnise, misjoni-rahade ja teiste koguduse fondide üle. Tema raamatud peavad aasta lõpul näitama kokkuvõtet kõikidest summadest, mis on saavutatud koguduse poolt. Kümnnis ja muud misjonisummad või teised üldtöö summad tuleb saata igal kuul liidu kassapidajale. Mingit osa neist summadest ei tohi jätta ära saatmata, vaid kõik peab täpselt saadetama liidu büroosse Issanda suure töö edustamiseks liidus, unioonis ja General Konverentsis.

Lihtsaim tee rahade saatmisel. — Saates rahasid liidu kassapidaja kätte tehke kõik tehingud, niikui postitsekid, pangatsekid ja muud maksukäsud liidu nimele, näiteks: „Seitsmenda Päeva Adventusuühingute Eesti Liidule“. Rahasid ei pea saadetama isiku nimele, kes teenib liidu kassapidajana. Rahasaatmise lehed antakse liidu poolt hinnata.

Koguduse liikmed, kes elavad eemal ja saavad oma rahasid kogudusele, ärgu ka saatku kassapidaja nimele, vaid neid õpetatagu saatma oma summad: „..... Seitsmenda Päeva Adventusuühingu kassapidajale.“ Nii hoidutakse raskustest kassapidaja haiguse, surma või ümbervalimise puhul. Kui võimalik, kogudusele peaks avatama panga arve. Kassapidaja ei pea koguduse rahasid koos hoidma oma arvetega pangas. Täiesti omaette arve peab peetama koguduse arvetest pangas. Kviitung peab antama igale vastuvõetud summale, vaatmata kui väike see summa ka ei oleks. Täpne arvepidamine sissetulnud ja väljaläinud summade üle peab peetama koguduse kassapidaja raamatus. Kassaraamatu käsitamiseks olgu täieline juhatus raamatu esilehel.

Kassapidaja on koguduse rahade valdaja. Ta peab hoolitsema, et õigel ajal tehakse kõik korjandused ja annetused koguduses, hingamispäevakoolis, sisemisjoni osakonnas ja teistes koguduse osakondades. Kohaliku koguduse jaoks kasutatavaid summasid annab kassapidaja välja ainult koguduse nõukogu käsul vanema või diakoni läbi. Kassapidaja tasub koguduse väljaminekud, nii kui vee, valguse, kütte, paranduste jne. eest ainult koguduse oma summadest.

Tavaliselt tunnustatud plaan on, et koguduse kassapidaja peab ka koguduse kooli kassat. Ta võtab vastu sissetulekud ja teeb väljaminekuid koguduse kooli nõukogu korraldusel.

Igale väljaminekule peab arve vastu võetama. Soovitav on arved liimida kassaraamatu lehekülje teisele küljele. Kui nad on korralikult üksteise peale liimitud, jätkub küllaldaselt ruumi kõigile arvetele. See on parem viis, kui neid eraldi hoida varda otsas, kusagil laekas või ümbrikus, ja sel moel on neid revisjoni komisjonil kerge leida.

Raamatuid peab revideeritama. — Liidu kassapidaja revideerib koguduste kassaraamatuid üks kord aastas; kohalik revisjonikomisjon igal veerandaastal. Kassaraamatut ja teisi aruanderaamatuid, millistel on ühendust kassapidamisega, võidakse igal ajal küsida ja järele vaadata koguduse vanema, piirkonna vanema, liidu esimehe või mõne muu nende poolt volitatud isiku poolt.

Summade sissetulekute ja väljaminekute aruanded peab esitatama koguduse veerandaasta korralisel täiskogu koosolekul. Neist aruannetest peab antama ärakiri koguduse nõukogu liikmetele ja ametnikele. Samuti peab selline aruanne saadetama liidu juhatusel.

Aruandes kümnnise maksjate arvu kohta koguduses, naine ja alaealised lapsed, kui nad on koguduse liikmed ega oma iseseisvat sissetulekut, võetakse ka arvele kui kümnnise maksjad, olenevalt perekonna peast, kui temast on teada, et ta on ustav kümnnises.

Kassapidaja võib suurel määral teha koguduse liikmete seas julgustustööd kümnnise maksmiseks ja süvendada aususe vaimu selles asjas. Sõbralik nõuanne, antud suure meistri waimus, võib aidata õdesid- vendi arendama truudust Jumalale Tema omas, — kümnnises ja ohvriannetes isegi majanduslike kriiside puhul.

Koguduse liikmete vahekorrad saladuses hoidmine. — Kassapidaja peab alati meeles pidama, et tema vahekorrad koguduse liikmete vahel tuleb pidada täielises saladuses. Ta ei pea kellelegi teada andma kellegi liikme kümnnise suurust või liikme sissetulekuid kümnnise alusel, välja arvatud neile, kellel on töö üle vastutus ühes temaga. Ühelgi liikmel, peale juhtiva ametniku, pole õigus nõuda näha kassapidaja rahalisi aruandeid kellegi liikme kohta. Suurt pahandust võib põhjustada kui jäetakse tähele panemata see juhatus.

Koguduse sisemisjoni osakond.

Koguduse sisemisjoni osakonda kuuluvad kõik koguduse liikmed ja selle osakonna ülesanne on ette näha ja määrata kindel koht Jumala töös igale liikmele. Seda osakonda juhivad misjoni nõukogu, mis on valitud koguduse poolt kooskõlas järgneva General Konverentsi soovitusel:

„Soovitame, et koguduse nõukogu koostab misjoni nõukogu koosseisu; kogudustes, kus see võimalik, koguduse nõukogu määrab misjoni nõukogu, kes seab kindlad plaanid kogu koguduse misjonitööks; see nõukogu koosneb misjoni osakonna juhust, kirjatöömehetajast, noorte ja junioride juhtidest ning mõnest teisest liikmest, keda koguduse nõukogu peab kohaseks.“ — *General Conference Action; Review and Herald, 19. juunil 1930, lk. 235.*

Koguduse misjoni osakonna juht. — Koguduse aastavalimistel, kui valitakse koguduse ametnikud, peab valitama ka misjoni osakonna juht. Paljudel juhtumitel on leitud õigena valida selleks koguduse vanem. Kuid on ka lubatav valida kedagi teist sellele kohale, kui mingisugustel põhjustel koguduse vanem pole selleks võimeline või pole harjunud täitma misjoni osakonna juhi kohuseid. Sellele ülesandele vaadatagu kui niisugusele, mis on suurte vastutuste täitmiseks, sest misjoni osakonna juhil on tähtis osa koguduses, kasvatades ja juhatades koguduse liikmeid aktiivsele misjonitööle. Misjoni osakonna juhi kohustused on järgmised:

1. Juhatab misjoni koosolekuid ja misjoni nõukogu. Uurib hoolikalt koguduse misjonipõldu, ühtlasi peab nõu koguduse nõukoguga, kuidas edukamalt täita misjoni kava ja asetada tööle iga liige.

2. Kasvatab liikmeid

a) andes juhatusi klassides, kuidas pidada piiblitunde ja teostada tööd;

b) korraldades praktilisi näiteid, kuidas toimida inimesi külastades;

c) julgustades liikmeid mitmesugustele töoharudele.

3. Aitab läbi viia üldisi misjonikäike, nagu kirjanduse levitamine, suurnädal, lõikustänu jne.

4. Õhutab aruandmist avalikkude ettekanete pidamise läbi ja koguduse misjoniosakonna kirjatöömehetaja ja hingamispäevakooli õpetajate kaastööl.

5. Töötab koos liidu sisemisjoni osakonna juhiga, viies läbi liidu plaanid koguduse misjonitöös.

Misjoni osakonna kirjatöömehetaja. — Koguduse misjoni osakonna kirjatöömehetaja omab väga tähtsa ameti, ja koos töötades lähedalt juhiga, annab väga väärtusliku teenistuse koguduse misjonitöö edustamiseks. Selle ameti kohustused on lühidalt väljendatult järgmised:

1. Ta on abiks koguduse misjonitöö juhtimises, olles kohal kõigil misjoni koosolekutel, kirjutades aruandeid neist koosolekutest ja püüdes igal võimalikul viisil ühes misjoni osakonna juhiga õhutada misjoni tegevust.

2. Ta juhhib koguduse misjonitegevuse ärilist osa, nagu kirjanduse tagavara tellimine jne., koostab aruandeid ja võtab korjandusi.

3. Ta muretseb endale tellimiste raamatu. See on tarvilik, et tal oleks koopia tellimistest, mille järele ta tasub arved laole. Tellimisi ei peaks kunagi kirjutatama kirjades. Säärastest tellimistest on halb saada ülevaadet. Peaks hoolitsetama, et tellimised oleksid kirjutatud selgesti, õige nime ja aadressiga, näidates, kuidas kirjandusepakk tuleb saata ja andes teisi vajalikke juhtnõure.

4. Korraldab kõik tellimised, nagu h.-p.-kooli õppetükid, hommikvalve-kalendrid jne., õigel ajal.

5. Teataval ajal võetakse anded traktaatide ja misjonilehekete muretsemiseks. Korjandus selleks otstarbeks võetakse harilikult kuu esimesel hingamispäeval. Kui see annetus ei too sisse küllaldaselt vahendeid vajalike traktaatide jne. muretsemiseks, siis võib võtta korjandusi ka iganädalastel misjonikoosolekutel.

6. Ta hoolitseb selle eest, et sissetulekud igast allikast oleksid küllaldaselt, et katta seda, mis on tellitud. Kirjanduslaos arve peaks makstama igas kuus.

7. Ta tegutseb kui misjoni nõukogu kirjatöömehetaja, pidades aruandeid neist nõupidamistest ja võtab aktiivset osa nõukogu plaanide läbiviimisest koguduse töö eduks.

8. Ta kogub kokku järjekordsed nädalaaruanded koguduse liikmete tööst, peab täpse aruande ja saadab selle õigeaegselt liidu sisemisjoni osakonda.

9. Juhib koguduse tähelepanu misjonikirjandusele, mis on väärtuslikud kasutada.

Koguduse misjoni osakonna kirjatöömehetaja kohustus on olla lähimas ühenduses liidu sisemisjoni osakonna juhiga, teatades talle töö edust. Igakuune kirj vahetus järgneva sisuga oleks väga kasulik koguduse ja sisemisjoni osakonnale:

a) lühike aruanne misjoni osakonna seisukorrast ja edust koguduses;

b) mõningad head läbielud, mis liikmetel on olnud kuu jooksul;

c) huvitavat statistikat ühenduses mõningate koguduse misjonikäikudega, nagu suurnädalatöö, lõikustänutöö jne.

d) mõningad küsimused probleemide kohta, mis on ette tulnud koguduse misjonitöö edendamise juures.

Vajaduse korral võib suuremates kogudustes valida kirjatöömehetajale abi, kes aitab korraldada jooksvaid asju.

Ristiti korruga 228 hinge

Rõõmuustavaid sõnumeid kirjutab wend G. E. Nord, divisjoni sisetöömehetaja sekretär. Wend Nord külastab praegu Aafrikas Nigeeriat. Ta kirjutab ühest sealsest laagri-koosolekust Uba piirkonnas. Ühel nädalalõpul, eriti hingamispäeval, olid kogunenud Sumala sõna kuulama viis tuul tuul tubat inimest. Wennad Nord, Edmondo ja Tikili, kohapealne pärismaalane juhtkõrge, võtsid üheskoos ristida samal koosolekul 228 inimest jões, mis oli laagri lähedal. Me rõõmuustame ja oleme tänulikud Issandale selle hea sõnumi eest. Täab küsida, kas täitubki Kristuse sõna, kes ütles: „Rõõndatavad wiimised esimesiks ja esimesed wiimiseks, sest palju on kutsutud, aga piisut ära walitsetud.“

Teel Aafrikasse tagasi

Möödusid nädalad ja kuud ning moodustasid kaks aastat, mille weetsin kodumaal pärast Aafrikast tagasitulekut. Aafrika oli waiutanud sügawad jäljed minu terwile, kuid samal ajal jätnud kustusamatud mälestused südamesse, mida ei suutnud rööwida aeg. Kodumaal wibides rändasid sageli mu mõtted Aafrikas ja waimus aseldasin mustadega, keda olin õppinud armastama...

Olin üliõnneelik, kui saabus uus kutsu minna tagasi wanale tööpõllule. Kuigi olles täiesti teadlik kõiges, mis mind seal ootab, ometi miski ei suutnud takistada otsustamast järgida kutsu, sest üks olnud see ju minu igatsuse ja lootuste täitumine.

Sõitsin Tallinnast 14. weebbruaril eesmärgiga peatuda Tartus üks päew ja siis jõuda Hamburgi paar päewa enne laewa väljumist. Beatusin pool päewa Riias, külastasin mõnd kaastöölist. Kaunasesse jäin terweks päewaks. Pea olingi meie uniooni piiridest väljas... Berliinis külastasin Bergamoni muuseumi, kus on näha wanu Babüloonia müüre, mitmesuguseid templeid, jumalakujusid jne.

Pea oligi 20. weebbruar ja kell kümme õhtul asusin laewale, mis pidi mind wiima eesmärgile. Kuigi siin ei olnud enam saatmas kodumaa kalleid kaastöötlejaid, siiski ei olnud mind jäetud päris üksi ühinda wõõraste seka. Meie diwisiõni kassapidaja ja üks saksa tööline saatsid mind laewale... Pea eemaldusin nendeski... Oli pime väljas. Rõnda sõitsin kell 12.00 öösel lagedale merele.

Esimeheks üllatavaks rõõmuks oli Gestist saabunud post. Südaöösel ühinda kajutis istudes lugesin seda ja rõõmustasin kodumaa wärskete uudiste üle... Wäga armast kodumaa sõpradest, et mõtlewad minu peale.

Kaasreisijaid oli wähe — ainult 35 isikut turistiklassis, mille tõttu osutus reis wäga koduseks. Kabe päewa pärast saabusime Belgia sadamalinnna Antwerpeni, kuhu jäime 1½ päewaks. Siit wäljudes muutus meri wäga tormiseks ning tundis ka mind jääma woobi isegi mitmeks päewaks. Biskaja laht osutus eriliseks keeriseks: näis nagu laew liiguks ühe sammuga edasi ja kaks tagasi. Lahtised asjad laewal weeresid paigast ja nii põhjustasid kohutawat mürimat õppimedes. Kolmandal märtil jõudsin Kanaaria saarte grupi juure. Külastasime Teneriffe ja Las Palmast. Siin juba tundus, et olime jõudnud lõunasse, kuigi lund ei näinud enam Saksamaast saadil ja Belgias oli nii roheline. Rändsin weel kodumaa willaseid riideid. Müüid riidetüüpi ümber suwerõiwastesse.

Siinne rahwas erineb tunduvalt mannermaa rahvast — näib olewat wäga waene. Lapsed tulewad sadamasse rübalates, noored mehed ümbritsewad reisi-iate laewa wäikestes paatides ja paluwad reisi-ijaid wiidata sente wette, et tuukurojawust näidates neid weest wälja tooksid ja siis omale saaksid. Tuukse laewa müüa ilusaid Teneriffe käsitöid.

Weel neli päewa möödus ja terlibki filmapiirile Aafrika rand. Möödnime Kap Verde saarest. Rahjeteeme seal hukkunud laewu, mis on udus jooksnud kaljule wõi liiwale ning sinna jäänud. Meist möödub suur Ameerika laew üsna ligidalt. Wahtisin laewa ninas kaugusele — igatsesin filmata terkiwat pilwe, mis widi kujunema Aafrika mäekünkaks... Taban näha maad, mis on kuigi saanud salapäraselt armsaks... Jah, seal ta ongi. Ka kaasreisijad näewad selles pilwes Aafrika randa. Kindel, oleme jõudnud Freetowni sadamasse. On 8. märts, kell 8.00 hommikul. Wäike paistab selgelt, kuna kohati on näha tumedaid pilwi, mis ümbritsewad kõrgemad mäetipud. Jääme umbes ühe kilomeetri kaugusele merele. Linn on selgelt näha. Näen kuidas mustad kogud walguwad randa — mõned tulewad töösaamise lootuses, teised ajawitteks, kolmandad walgeid imetlema. Wäike mootorlaew ligineb meile. Laewale tuleb sadama-arst ja mõned mustad ametnikud. Toimitakse passikontrolli. Kaks musta forduikku teewad seda. Omapärane tuume asub rindu. Rõõmu ja imestuse muie kipub näole. Kas tõesti jälle Aafrikas! Seal tulebki minu must kajuwoeg, Leo, ühes misiooni-põllu esimehega. Leo kannab Gestist saadud ülikonda ja kooli wormimütsi. Rõõmunuie näol ulatab kae terwituseks. Pea on kohwrid suures kaluri-wenes ja sõuame randa. Weel wiimised käelgiutused mahajääwale kaasreisijatele ja pea olemegi randunud. Aafrika, mis Aafrika! Tundub, otsekui oleks ära olnud waid mõned päewad. Rõik näib olewat endine. Näen nii mitut tutawat musta pael.

Du kuun, higi otse woolab, näost punane kui wäht... Klüma muutus on olnud liig kiire.

Pärast wäheleid korralduji linnas asume koduteele Waterloosse, mis asub umbes 30 km Freetownist. Maastik on kuiv kui kõrwe. Du kuiv aastaaeg. Wibma ei ole sadanud mitu kuud. Rohi on kõrbenud, weesooned kuivanud. Kogu loodus igatses wihma järele.

Vaari tunni pärast olemegi kodus. Müüid on wastatud nii paljud küsimused, mis olid alles vaari tunni eest suure küsimismärgi ees. Oma film on kuningas. Keda kohtan kõige enne? küsite ehk. Waewu suutsin asastuda kõwale pinnale, seal tulewad igast ilmakaarest mustad mudilased mulle teretulemast üttema. „Kabo“, „kushu“ ja teised sõnad kostuwad siit ja sealt. Need on terwitussõnad nende keeles. Selkõige sammuwad tütarlapsed, õnnelik naeratus palgel, sest teawad, et müüid on oodata jälle õpetust käsitöös, õmblemises, jne. Rõõmus jällenägemine tõesti. Ka mina rõõmustan nähes nii mõndagi tutawat nagu laste hulgas, kuigi kaks aastat on toonud suurt muudatust õpilasperre.

See oli esimene heik Aafrika pinnal.

Kodumaast saadetud terwitused wõtsid siinsed kaaswõitlejad suure rõõmuga vastu.

A. Rufa.

Hingamispäevakooli hõbejuubel

26. juunil 1937 astume mööda ühest versta-postist hingamispäevakooli ajaloos. See on 13. hingamispäeva annetuste hõbejuubel. Wiimase 25 aasta jooksul, millal see palkan on olnud tarvilikul, on kogu maailma kohta enam kui 1.420.000 naelsterlingit jisse tulnud 13. hingamispäeva annetustena. See summa on kasutatud Jumala riigi töö eduks ja ülalpidamiseks. See on keskmiselt 14.200 naelsterlingit igal 13. hingamispäeval kogu 25 aasta kestel. Meie ei usu, et kriislaste ajaloos on kunagi varem ilmutatud suuremat ohvrimeelt väikese kriislaste hulgatese poolt Jumala töö pärast. See peaks rõõmustama iga teitsmendapäeva-adventisti mõeldes, et see on saavutatud väikese rahva poolt lühikese aja jooksul.

Ja nüüd oleme jõudnud 25. aastapäevani — hõbejuubeli ajasse. General Konverents on seadnud eesmärgi, et saavutaksime sellel juubelihingamispäeval 30.000 naelsterlingit. Et saavutada oma oja sellest summast, otsustas Põhja-Euroopa Divisjon võtta eesmärgiks kahedõrra suurema annetuse võrreldes endiste 13. hingamispäevade annetustega. Teie kätte antakse hõbejuubeli annete ümbrikud, ja meie loodame, et teil on võimalik tuua hea annetus sellel erakordisel juhtumil.

Shirford põllul, kus 13. h. p. plaan üles võeti, oli väga julgusetu. Ettepanek tuli ühest väikeselt hingamispäevakoolist Põhja Ameerika Divisjonis ja General Konverents oli valmis sellega ühine-

ma ning nüüd see on kasvanud ülemaailmseks annetuseks.

On paljusid meie hulgas, kes on olnud hingamispäeva koolis kogu selle 25 aasta kestel. Et näidata oma tänuks Jumala heategude eest kogu selle aja sees, peaksime tegema oma osa annetustes erilisel viisil. Meie oleme harjunud annetama oma võimaluste järele 50 sendist kuni 250 sendini aastas kogu 25 aasta kestel 13. hingamispäeva kooli heaks. See tähendab kr. 12.50 kuni 62.50 kogu 25 aasta jooksul. Usume, et meie hulgas on tuhandeid, kes võivad annetada seda summat ka käesoleval juhtumil, kuid on ka neid, kes võivad seda sellel erijuhtumil kahetordistada, ja on ka neid, kes ei suuda tuua nii suurt andi. Aga igal juhul teeme oma parima ja avaldame oma andumuse Jumalale ja teeme temaga 13. hingamispäeval uue lepingu töes võitlemisel ning tema töös kaasa aitamisel. Meie ligineme aja lõpule. Võib olla pole meil ial enam jäärast juhtust anda eriline and adventliikumise eduks. Kuldjuubel ei tule enam 25 aasta pärast. Usume, et enne kui jõuavad need aastad, võime olla juba Jumala riigis.

Wõiks Tema, kes meid on juhtinud titani, anda meile ettekujutuse lõpetatud tööst, mis looks meile tahhliku südame juubeliannetuseks.

Divisjoni nõukogu.

Suufeline õpetaja

13. osa.

Kohased illustratsioonid.

Illustratsioonid laste jaoks peaks valitama nooruslike mõtete ja teadmiste piirkonnast. Kui me püüame mingit tunded asja selgitada illustratsiooniga, mis on ise samuti tume, siis me ei võida midagi, ainult teeme asja veel tundedamaks kui see oli enne. See on samuti kui pime juhataks pimedat. Laste sport, õppimised, mänguasjad, muhud, nende jeltsfond ja läbielud ühenduses koduse eluga moodustavad laialdase ala illustratsioonide leidmiseks. Need asjad on kõik lapse vaimu-jõule tajutavad, sest ta näeb ja kuulab neid igapäev. Kui võime leida jarmasust mõne tundmata idee ja igapäevase elu tuntud nähtavuse vahel, siis saame üht asja illustreerida teiega, kuni see idee on piisavalt istutatud inimese meele. Sobiv illustratsioon hoiab idee kõvasti paigal samuti

kui ankur hoiab laeva. Kui me tahame näiteks õpetada lastele sõnakuulmist õpetajate, vanemate ja Jumala vastu, kas peame siis toonitama seda suurt kätse, mis Jumal on annud meie heaolu tingimuseks? Kas peame siis rääkima gravitatsiooniseadusest või elektri külgetõmbejõust? Kui dieti käsitatud, siis võib neid punkte tarvitada täiskasvanute klassi ees, kuid milline kasu meist küll oleks laste õpetamise juures? Räägi aga poisile tema loerast, kes tuleb ta juure saba liputades nii kobe, kui kuulab tuntud vilistamist; või tütarlapsele jälle tema lemmikkassi, kes jookseb jamal heffel, kui tuttav hääl hüüab: „Kiiisu!“ — See annab neile selge arusaamise sõnakuulmisest. Need näited moodustavad illustratsioonid, mis on lapsele mõistetavad. Ei pea unustatama, et illustratsioon, mis viib mõtted õpetuslikult ära ja paneb need mõtlema illustratsioonile, on ebaõnnestunud.

Noored õpetajad teevad mõnikord vea, otsides ehmatawaid ja naljakaid juhtumeid, millede all nad mõistawad illustratsioone. Selliseid asju nagu jutuajamise ainet ei peaks mitte tarwita-
tama; ei peaks ka nendega püütama rahuldada loomuliku uudishimu ega kutsutama esile inesu-
tuji. Biblii tõe õpetaja ei peaks otsema sedaliski illustratsioone.

Kõige mõjuwamad illustratsioonid on need, mis on wõetud loodusest, milleid film näeb iga päew. Samuti ka need, mis on wõetud klassi liikmetele hästituntud läbieludest ja sündmustest. Õpetaja wõib tarwitada ka oma kogemusi kui illustratsioone, kui need piislikult selgitawad tarwalist elu. Peab hoiduma sellistest piltselgitudest, mis teevad õpetäki klassile weel tumedamaks ning ei too mingi-
sugust praktilist kasu. Mõned igapäewase elu juhtumid, käesolewa aja sündmused ning loodus oma ilusate õpetustega annawad küllaldaselt illustratsioone, mis õpetäki tõeliselte walgustawad. Kui wajad illustratsiooni mingi erilise õpetäki jaoks, siis ole selle leidmiseks walwel. Soia oma õpetäki mõtetes ning otse sellele wõrdlust. Kui oled tegevuses oma igapäewase tööga, kui kõnnid wäljas kehet looduse nähtusi, wõi kui kuuled räägitawat sündmustest inimeste keskel. Tehes nõnda, saab sinu waew tasutud, kuna leiad kohase illustratsiooni, mis aitab õpetäki tõe wajuatada sinu klassi liikmete südamesse ja meele. Parimad illustratsioonid leitakse üllalmainitud wiisil. Need on siis uured, wärsked ja elawad ning neid wõib jutustada sellise wäe ja tõsidusega, mis tarwaliselt püü-
dub teistelt laenatud walmistatud illustratsioonidel.

Ühel päewal tuul liikkas minu werandal suure roosi ühes potiga lauast maha. Pott purunes ning ühes sellega ka lill. Kui seal seisin ja waatasin jeda purunenud asja, siis tundsin, et murtud taimest tungis wälja ülimagus lõhn, mis kandus imbrusesse. Kõnnustades selle magusa lõhna üle leidsin ka wastuse küsimusele: „Millele see juhtum jarnaneb?“ Do, see jarnaneb murtud inim-südamele, mis on purustatud selle maailma raskustest ja kaotustest; kuid üegi kaebamise ja li-
beda tunde asemel hoowab sealt siiski wälja magusat aroomi. Niisugune armastus wõib elada südames ainult Jumala waimu läbi; see armastus püüab õnnistada teisi. Üks murtud ja rõhutud süda wõib isjaldada elu kõige magusamat lõhna. Seda illustratsiooni olen tihti edukalt tarwitanud.

Illustratsioonide leidmine ja tarwimine.

Otse oma illustratsioonid siis, kui murid õpetäki. Kui jätad selle tegemata kuni waimu-
tuse hetkeni — kui seisad oma klassi ees —, siis on see wäga wõimalik, et ka ei leia ühtegi kohta. Peab pühendama erilist tähelepamu illustrat-

sioonide leidmiseks, olgu need siis kas jutustata-
wad wõi nähtawad. Selline tegevus tasub end rikkalikult. Mõni wõib see tunduda raskena, kuid hiljem leiab see õpetaja oma illustratsioonid päris kergelt. Meie mällestuses peituvad terwed illustratsioonide tagavarad, samuti on neid näha terwed hulgad meie imbruses, kui õpime neid pa-
nema tähele.

Tarwitage üht märknit-raamatut, kuhu mär-
gite üles need illustratsioonid, mida leiate luge-
des, westeldes ja waadeldes. Koguge endale sel teel tagawara piislikke illustratsioone, püüdes neid leida raamatutest, ajakirjadest jne. Piislik-
tud ja ajaloolised jutustused ning näited moodus-
tawad rikkaliku illustratsioonide tagawara, mida wõib selleiswate wajuaduste puhul kasutada.

Punktile, mis wajab õpetäki selgitamist, peab õpetaja pühendama erilise tähelepamu ning siis püüdma leida, millele see jarnaneb tarwalises elus, looduses, ajaloos, laulus jne. Muri hooli-
kalt igat piltselgitud. Niisuguseid illustratsioone, mis tõe alandawad, ei peaks walitama. Kõik illustratsioonid peaksid olema sellised, et toowad kiiresti meele tõepunkti, mida nendega tahetasse walgustada. Wõib kergesti ette tulla, et tarwita-
tasse liig palju illustratsioone ühe õpetäki jaoks. Samuti nagu liig tugew walgus pimestab filmi, jebab ka liig suur illustratsioonide hull mõtted.

Nähtawad illustratsioonid.

Silm on üks peamisi wahetatatajaid, mille laudu antakse inofrmatsioone edasi mõistusele, ning ta on niisama tähtis kui kõrwgi. Palja ütlemi-
suga lapsele ei saa alati fikseerida arweldatud ideed. Sõnu wõib mõista walesti — ning lapse meele kujuneb instinktiiviselt waimupilt neist sõnadest, mis ta kuulis. Mõnikord on see kujundumine pi-
kaldane protsess, ja kui laps ei suuda küllalt ruttu tabada arweldatud mõtet, siis paiskub tema wai-
mupiltide hull segi. Kui aga film waatab mille-
legi, siis on tajumine palju kergem ning nii mõ-
nedki raskused waimupildi jaamisel kõrwalduwad. Pilt on temale siis juba kujundatud ilma mingi jõupingutuseta tema enda poolt. Tarwites ai-
malt waadata ning seal tekib teatud hull ideesid, mida laps wõib wõtta wastu walmitena. Lapse endised waimupildid elustuvad uute loomise pu-
hul, ning jeda kõike wõib kontsentreerida õpetata-
wa tõe meelewajuatamisele s. Jutustatawad illust-
ratsioonid on tihti absoluutselt wajualikud, kuid kus see iganes wõimalik, seal peab eelistatama nähta-
waid illustratsioone.

Nähtawate illustratsioonide hulla kuuluwad esimeses järjekorras pildid. Sga õpetaja peaks olema piltide koguja. Tähelepamu ja hoolisuse juur-
res wõib koguda päris hea tagawara, sest et on olemas küllalt kõlmuilike allikaid. Seast tagawa-
rast wõib saada ka kohase warustuse hingamispäe-

wakooli õppetiiki jaoks. Lugu, mis on illustreeritud pildi või joonistuse abil, jääb palju kauemaks mälestusse kui jutustus ilma sellise abita.

Tahvel on suureks abiks laste kui ka täiskasvanute õpetamisel. Naine jaotus, diagrammid, kimpäewad jne. võimaldavad silmal olla kõrwale abiks esitatava hõbe wastuwõtmisel. Teadmine kaadub inimesele üle wiie meele mitmesuguste kanalite kaudu. Mida juurem on mitmesuguste ülesandmise wahendite arw, seda juurawamini mõjustub mõistus.

Illustratsioonid peaks kohandatama mitmesugustele õpilaste osakondadele ja astmetele. Noorte klassis sobivad jutustused, aine jaotused, kaardid, sõrdlused, ajaloolised sündmused, teaduslikud tõsi-ajad ja igapäewase elu kogemuste jutustamised. Tahvel, peajoontes joonistatud maalkaart, kohased jutustused, sümbolised asjad, tahwlijoonistused, pliiatsiwiskid, looduseimend, kohased ajaloolised pa-

lad ning sündmused igapäewasest elust on sobivad junioridele ja teistele wanematele lastele. Eriti neis osakondades peaks hoidutama sellistest asjadest, mis teenivad waid lõbu äratamiseks.

Wälkete laste huwi võib püsivald hoida Piibli lugude juures lasteaiä esemetega, nagu pildid, kopeesed, klotšid majade, linnade, altarite, wanglate, tornide ja koobaste ehitamiseks. Seda esmete hulka weel juurendades võib lisada juure lilli, puuwilja, nisu, aganaid, mõnesuguseid teri, taimi, wineerist wälja lõigatud loomi, paberist paate ning muud sedasarnast. Need asjad koftu moodustawad mitmesuguse poolest rikkaliku hulga, kust õpetajad wõiwad walida seda, mis on sobiw nende õppetiiki ja klassile. Hoiduge illustreerimises liialdusest. Muuist seda peab kasutatama, mis teeb õppetiiki selgemaks. Midagi ei peaks tarwitatama ilma kindla eesmärgita.

J. Blummer.

Piibliuurimine

Esimene päew nädalas.

(E. P. — Mark. 16, 9.)

Esimene nädalapäew on nimetatud Uues Testamendis kahessa forda. Kui peaks olema mingit alust pühitada esimest nädalapäewa, pühapäewa, siis peab see olema ühenduses nende kirjakohadega. Uurime siin neid kirjakohi.

1. E. P. — Mark. 16, 9. Siin on öeldud, et Jeesus tõusis üles esimesel nädalapäewal, kuid ei ole öeldud, et seepärast peaks seda päewa pidama pühapäewaks.

2. E. P. — Mark. 16, 1. 2. Kui hingamispäew oli rahus mööda saadetud, siis tuldi hana juure wana hommikul, i. o. esimese nädalapäewa algul.

3. E. P. — Mat. 28, 1. See kirjakohit kinnitab eelmist.

4. E. P. — Sunka 23, 54—56; 24, 1. Raised tulid hana juure esimesel nädalapäewal, et wõida Jeesuse ihu; seda nad ei wõtnud ette hingamispäewal, seitsmendal nädalapäewal.

5. E. P. — Joh. 20, 1. Maria Magdalena tuli hana juure esimesel nädalapäewal enne päikese tõusu.

6. E. P. — Joh. 20, 19. Samal õhtul, millal Jeesus tõusis, ilmus ta ka juurengritele. See oli nüüdses keeles laupäewa õhtul. Juurengrid olid sel päewal õhtuni koos. Jeesus ilmutas end seal juurengritele. Aga ta ei maini übegi sõnaga, et esimene nädalapäew peaks muutetama pühaks — ülestõusmise mälestuseks.

7. E. P. — Joh. 20, 26—28. Kahessa päewa pä-

rast, see on kahessandal päewal — hingamispäewa õhtul Jeesus ilmutab end uuesti juurengritele, mitte et lasta pühitada esimest nädalapäewa, waid et weenda Toomast, kes weel polnud näinud Jeesust pärast ülestõusmist.

8. E. P. — 1. Kor. 16, 1. 2. See pole mitte käif koguda andeid koosolekul, waid panna oma anne ära kodus esimesel nädalapäewal koguduse waeste heaks, et kui ükskord Paulus tuleb, siis tema kätte anda.

9. E. P. — Apt. 20, 7. See on Pauluse lahtumise ja jumalagajätumise koosolek Troa kristlastele. Apostlite Tegudes leiame kindla tõenduse, et esimene päew ei olnud asendatud seitsmendaga. On antud kahessa paika, kus on 13.—21. aastate wahel p. Kr. asetatud hingamispäewa apostlite poolt. Ap. t. 13, 14, 27, 42, 44; 15, 21; 16, 13; 17, 1—3; 18, 4. Hingamispäewa ei ole kufagil kästus ega soowitatud. Küll aga ristimine ja püha-õhtusöömaaga tulid uues seaduses kui uued korraldused ja need on täpselt selgitatud. Kui esimene nädalapäew oleks pidanud saama pühapäewaks, siis oleks sedagi selgitatud.

10. E. P. — 1. Kor. 11, 26. Keegi ei tawitse pidada wiendat nädalapäewa, recdet, pühaks, sest Kristuse surma mälestuseks on seatud püha-õhtusöömaaga.

11. E. P. — Kol. 2, 12. Kellelgi pole waja pidada esimest nädalapäewa Kristuse ülestõusmise mälestuseks, sest wiimase mälestamiseks ja usu tõendamiseks on seatud ristimine.

12. E. P. — Mat. 15, 13. Sumal pole kunagi seatud esimest nädalapäewa pühapäewaks.

Wäljaandja: S. P. Adw. K. Gesti Piit. Toimetus ja talitus: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub. Abitoimetaja: S. Piit.

Tellimishind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooksew arwe 192.

„Kiitrukk“, Tallinn, Küütki 4. 1937.

Hind 15 senti.